

## บทที่ 5



### ผลการศึกษา

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา แต่ก่อนที่จะกล่าวถึงผลการศึกษาในประเด็นต่าง ๆ นั้น จะขอกล่าวถึง ลักษณะของบริษัทที่จะเกิดขึ้นจากการควบรวมกิจการกันระหว่างบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย โดยจะเรียกบริษัทที่เกิดขึ้นจากการควบรวมกิจการกันนั้นว่า New Company

ในขณะที่ทำการศึกษาอยู่นี้ การควบรวมกิจการกันระหว่างบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ยังไม่สำเร็จ ยังคงอยู่ในช่วงของการเตรียมการที่จะทำการควบรวมกิจการ ดังนั้น ข้อมูลในส่วนของ New Company จะเป็นข้อมูลที่ได้จากการประมาณการล่วงหน้าร่วมกันของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย

New Company จะทำการผลิตผลิตภัณฑ์เหล็กทุกประเภทที่บริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ได้ทำการผลิตอยู่ ซึ่งได้แก่ เหล็กเส้น (Rebar) เหล็กลวดคาร์บอนสูง (High Carbon Wire Rod) เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Wire Rod) และเหล็กโครงสร้างรูปพรรณ (Section) และจะมีการผลิตผลิตภัณฑ์เหล็กประเภทอื่นเพิ่มขึ้นอีก 1 ประเภท คือ เหล็กเพลา (SC Bar) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์เหล็กที่ส่วนใหญ่จะนำไปใช้ในอุตสาหกรรมรถยนต์ และมีกรรมวิธีการผลิตคล้ายกับการผลิตเหล็กเส้น ดังนั้น ผลิตภัณฑ์เหล็กที่ New Company จะทำการผลิตนั้น จะมีทั้งหมด 5 ประเภท

นอกจากจะมีการกำหนดประเภทของผลิตภัณฑ์เหล็กที่จะทำการผลิตแล้ว ยังมีการกำหนดปริมาณการผลิตและราคาจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหล็กแต่ละประเภทของ New Company ไว้อย่างคร่าว ๆ ด้วย ซึ่งสามารถพิจารณารายละเอียดได้จากตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ปริมาณการผลิตและ ราคาจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหล็กแต่ละประเภทของ New Company

ประเภทของผลิตภัณฑ์	New Company	
	ปริมาณการผลิต (ตัน)	ราคา (บาท/ตัน)
เหล็กเส้น (Rebar)	386,000	9,835.71
เหล็กลวดคาร์บอนสูง (High Carbon Wire Rod)	36,000	13,200.12
เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Wire Rod)	228,000	10,799.93
เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ (Section)	36,000	11,499.97
เหล็กเพลลา (SC Bar)	19,200	10,843.59
รวม	705,200	

ที่มา : จากการสอบถามบริษัทผู้ผลิต

## 5.1 ผลของการควบรวมกิจการต่อต้นทุนการผลิต

การศึกษาในส่วนผลของการควบรวมกิจการที่มีต่อต้นทุนการผลิตนี้ จะแบ่งประเด็นการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของต้นทุนคงที่และส่วนของต้นทุนแปรผัน โดยในส่วนของต้นทุนคงที่นั้น จะทำการเปรียบเทียบต้นทุนคงที่โดยรวมของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย (บริษัทเหล็กสยาม และบริษัทเหล็กก่อสร้างสยาม) ในช่วงปี พ.ศ. 2542 กับต้นทุนคงที่ของ New Company โดยอยู่ภายใต้สมมติฐานที่ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2542 กับช่วงระยะเวลาที่มีการควบรวมกิจการกัน ภาวะเศรษฐกิจใน 2 ช่วงระยะเวลาดังกล่าวไม่แตกต่างกัน และกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่

การเปรียบเทียบการลดลงของต้นทุนคงที่ในการศึกษานี้ ไม่ได้ทำการเปรียบเทียบต้นทุนคงที่ของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ในช่วงก่อนและหลังจากที่มีการควบรวมกิจการแล้ว เนื่องจากไม่สามารถหาดัชนีต้นทุนคงที่ในส่วนของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ในกรณีที่มีการควบรวมกิจการกันได้ จะทราบเพียงแต่ต้นทุนคงที่ของ New Company เท่านั้น โดยต้นทุนคงที่ของ New Company ที่นำมาใช้ในการศึกษานี้ จะเป็นต้นทุนคงที่ที่ได้จากผลการวิเคราะห์ของบริษัทที่ปรึกษาที่บริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ได้ว่าจ้างให้ทำการประเมินถึงต้นทุนคงที่ของบริษัทหากมีการควบรวมกัน ซึ่งไม่ได้มีการเปิดเผยถึงวิธีการวิเคราะห์แต่อย่างใด

ส่วนการศึกษาในส่วนของต้นทุนแปรผัน จะทำการเปรียบเทียบต้นทุนแปรผันต่อหน่วยในช่วงที่ยังไม่ได้มีการควบรวมกิจการกัน กับต้นทุนแปรผันต่อหน่วยที่เปลี่ยนแปลงไป หากมีการควบรวมกิจการกัน โดยจะทำการเปรียบเทียบต้นทุนแปรผันต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์หลักเพียง 4 ประเภทเท่านั้น ซึ่งได้แก่ เหล็กเส้น เหล็กลวดคาร์บอนสูง เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ และเหล็กโครงสร้างรูปพรรณ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หลักที่บริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ได้ทำการผลิตอยู่แล้ว และเมื่อควบรวมกิจการกันเป็น New Company แล้ว ก็จะมีการผลิตผลิตภัณฑ์หลักประเภทดังกล่าวต่อไป จะไม่พิจารณาถึงต้นทุนการผลิตเหล็กเพลตา เพราะเป็นผลิตภัณฑ์หลักที่มีการผลิตขึ้นเพิ่มเติมจากผลิตภัณฑ์หลักทั้ง 4 ประเภท หลังจากที่มีการควบรวมกิจการกัน

### 5.1.1 ต้นทุนคงที่

จากการศึกษา พบว่า การควบรวมกิจการจะทำให้ต้นทุนคงที่ทั้งในส่วนของต้นทุนในการขายและบริหาร ดอกเบี้ยจ่าย และค่าเสื่อมราคา ลดลงเป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับผลรวมของต้นทุนคงที่ประเภทเดียวกันของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ในปี พ.ศ. 2542 ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากตารางที่ 5.2 โดยจากการพิจารณาจะเห็นได้ว่า ถ้าบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ควบรวมกิจการกันเป็น New Company ต้นทุนในการขายและบริหารจะลดลงเหลือ 239,427,000 บาท ลดลงจากผลรวมของต้นทุนประเภทเดียวกันของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทยในปี พ.ศ. 2542 เป็นจำนวน 330,400,102.28 บาท ซึ่งเป็นผลมาจากการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ทำให้บริษัทสามารถตัดค่าใช้จ่ายในส่วนที่ซ้ำซ้อนลงได้ ส่วนดอกเบี้ยจ่ายจะมีเพียง 169,016,000 บาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2542 เป็นจำนวนมากถึง 1,981,648,007.44 บาท ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป ที่มีมูลค่าหนี้ในปี พ.ศ. 2542 สูงถึง 20,715,288,749.84 บาท ส่วนค่าเสื่อมราคาจะลดลงเหลือ 550,264,000 บาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2542 เป็นจำนวน 185,266,125.92 บาท

จากการพิจารณาการลดลงของต้นทุนคงที่หากมีการควบรวมกิจการกันระหว่างบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย จะพบว่า การควบรวมกิจการ จะทำให้ต้นทุนคงที่ทั้งต้นทุนในการขายและบริหาร ดอกเบี้ยจ่าย และค่าเสื่อมราคา โดยรวมแล้วลดลงเป็นจำนวนมากถึง 2,497,314,235.64 บาท เมื่อเทียบกับผลรวมของต้นทุนคงที่ทั้ง 3 ประเภทในปี พ.ศ. 2542 ของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย

ตารางที่ 5.2 ต้นทุนของบริษัท เอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป บริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย (บ.เหล็กสยาม และบริษัทเหล็กก่อสร้างสยาม ) ในปี 2542 และ New Company

ช่วงเวลา	ต้นทุนในการขายและบริหาร		ดอกเบี้ยจ่าย		ค่าเสื่อมราคา	
	จำนวน (บาท)	จำนวนที่เปลี่ยนแปลงไป (บาท)	จำนวน (บาท)	จำนวนที่เปลี่ยนแปลงไป (บาท)	จำนวน (บาท)	จำนวนที่เปลี่ยนแปลงไป (บาท)
ก่อนควบรวมกิจการ (ปีพ.ศ.2542)						
บริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป	157,389,020.28		1,843,913,600.44		216,599,848.92	
บริษัทเหล็กสยาม	182,056,035		116,620,820		192,037,622	
บริษัทเหล็กก่อสร้างสยาม	230,382,047		190,129,587		326,892,655	
รวม	569,827,102.28		2,150,664,007.44		735,530,125.92	
New Company	239,427,000 <sup>1</sup>	- 330,400,102.28 <sup>2</sup>	169,016,000 <sup>1</sup>	- 1,981,648,007.44 <sup>2</sup>	550,264,000 <sup>1</sup>	- 185,266,125.92 <sup>2</sup>

หมายเหตุ 1 : ได้มาจากการประเมินของบริษัทที่ปรึกษาของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย  
 2 : ได้มาจากการคำนวณ

T 20607420

### 5.1.2 ต้นทุนแปรผัน

จากการศึกษาพบว่า การรวบรวมกิจการทำให้ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตผลิตภัณฑ์เหล็กแต่ละประเภทลดลงประมาณ 6.2%\* ซึ่งเป็นผลมาจากการรวบรวมกิจการทำให้บริษัทมีอำนาจในการต่อรองราคาวัตถุดิบได้มากขึ้น โดยเฉพาะเศษเหล็ก (Scrap) ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญที่ใช้ในการผลิต ทำให้บริษัทสามารถซื้อวัตถุดิบในการผลิตได้ในราคาที่ลดลงจากเดิม และเป็นผลมาจากการลดลงของต้นทุนทางด้านพลังงานไฟฟ้า และน้ำ เพราะการรวมกันทำการผลิต ทำให้ต้นทุนทางด้านพลังงานไฟฟ้าและน้ำ ลดลง

การลดลงของต้นทุนแปรผันต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์เหล็กแต่ละประเภทสามารถพิจารณาได้จากตารางที่ 5.3 ที่แสดงถึงต้นทุนแปรผันต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์เหล็กทั้ง 4 ประเภท ในช่วงก่อนรวบรวมกิจการและต้นทุนแปรผันที่เปลี่ยนแปลงไปถ้ามีการรวบรวมกิจการ (AVC ของ New Company)

ตารางที่ 5.3 ต้นทุนแปรผันต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์เหล็กประเภทต่าง ๆ

ประเภทของผลิตภัณฑ์	AVC ก่อนรวบรวมกิจการ <sup>1</sup> ( บาท / ตัน )	AVC ของ New Company <sup>2</sup> ( บาท / ตัน )	จำนวนที่เปลี่ยนแปลงไป <sup>3</sup> ( บาท / ตัน )
เหล็กเส้น (Rebar)	9,302.46	8,725.71	576.75
เหล็กลวดคาร์บอนสูง (High Carbon Wire Rod)	11,313.8	10,612.34	701.46
เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Wire Rod)	9,492.99	8,904.42	588.57
เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ (Section)	11,628.18	10,907.23	720.95

หมายเหตุ 1: เป็นต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2543

2 และ 3 : จากการคำนวณ

\* เป็นค่าเฉลี่ยจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการผลิตหลาย ๆ ท่าน

จากการพิจารณາตารางที่ 5.3 จะเห็นได้ว่า การรวบรวมกิจการจะทำให้ต้นทุนแปรผันต่อหน่วยในการผลิตเหล็กโครงสร้างรูปพรรณลดลงมากที่สุด โดยลดลงเป็นจำนวน 720.95 บาท/ตัน รองลงมาเป็นการลดลงของต้นทุนแปรผันต่อหน่วยของเหล็กลวดคาร์บอนสูง เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ และเหล็กเส้น ตามลำดับ และจากแผนการดำเนินงานทางด้านการผลิตของ New Company ที่ได้กำหนดปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์เหล็กแต่ละประเภทไว้อย่างคร่าว ๆ จะได้ว่า ต้นทุนแปรผันทั้งหมดที่ลดลง ซึ่งเป็นผลมาจากการรวบรวมกิจการ จะมีค่าเท่ากับ 408,026,220 บาท ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากตารางที่ 5.4

จากการพิจารณา การลดลงของต้นทุนการผลิตทั้งในส่วนของต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผัน จะเห็นได้ว่า การรวบรวมกิจการจะทำให้ต้นทุนการผลิตลดลงเป็นจำนวนมาก โดยต้นทุนการผลิตโดยรวมจะลดลงเป็นจำนวนสูงถึง 3,313,366,675.64 บาท แบ่งเป็นต้นทุนคงที่จำนวน 2,497,314,235.64 บาท และต้นทุนแปรผัน 408,026,220 บาท แสดงให้เห็นว่า การรวบรวมกิจการจะส่งผลดีต่อบริษัทอย่างมากในด้านต้นทุนการผลิตที่ลดลง ทำให้บริษัทมีภาระค่าใช้จ่ายทางด้านต้นทุนการผลิตที่ลดน้อยลงกว่าเดิม

ตารางที่ 5.4 ต้นทุนแปรผัน โดยรวมที่ลดลง

ประเภทของผลิตภัณฑ์	ต้นทุนแปรผันต่อหน่วยที่ลดลง (บาท / ตัน )	New Company	
		ปริมาณการผลิต (ตัน)	ต้นทุนแปรผันที่ลดลง(บาท)
เหล็กเส้น (Rebar)	576.75	386,000	222,625,500
เหล็กลวดคาร์บอนสูง (High Carbon Wire Rod)	701.46	36,000	25,252,560
เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Wire Rod)	588.57	228,000	134,193,960
เหล็ก โครงสร้างรูปพรรณ ( Section)	720.95	36,000	25,954,200
รวม	-	705,200	408,026,220

ที่มา : จากการคำนวณ

## 5.2 ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

การพิจารณาถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทหากมีการควบรวมกิจการจะพิจารณาจากอัตราส่วนประสิทธิภาพในการหากำไร 2 ประเภท คือ อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย (Net Profit Margin) และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Total Asset: R.O.A. or Return on Investment: R.O.I.) โดยในการศึกษานี้จะทำการเปรียบเทียบอัตราส่วนประสิทธิภาพในการหากำไรทั้ง 2 ประเภทในปี พ.ศ. 2542 ของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย กับอัตราส่วนประสิทธิภาพในการหากำไรของ New Company ไม่ได้ทำการเปรียบเทียบอัตราส่วนประสิทธิภาพในการหากำไรที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นรายบริษัทที่เข้าควบรวมกิจการ เนื่องจากไม่สามารถแยกข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษาออกเป็นรายบริษัทได้ จะทราบเพียงแต่ข้อมูลโดยรวมของ New Company เท่านั้น

การหาอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย จะหาจากผลหารระหว่างกำไรสุทธิกับมูลค่าของยอดขาย ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม จะมีค่าเท่ากับกำไรสุทธิหารด้วยมูลค่าสินทรัพย์รวม ดังนั้นในการหาอัตราส่วนประสิทธิภาพในการหากำไรทั้ง 2 ประเภท ของ New Company จะต้องทราบถึงกำไรสุทธิ มูลค่าของยอดขาย และมูลค่าสินทรัพย์รวมของ New Company ก่อน

จากแผนการดำเนินงานของ New Company ที่ได้กำหนดปริมาณการผลิตและราคาจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหล็กแต่ละประเภทไว้ จะได้ว่า New Company จะมีรายได้จากการขายเป็นจำนวนเงิน 7,356,368,268 บาท ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากตารางที่ 5.5 ส่วนต้นทุนขายจะมีค่าเท่ากับ 6,356,603,700 บาท (จากตารางที่ 5.6)

ตารางที่ 5.5 รายได้จากการขายของ New Company

ประเภทของผลิตภัณฑ์	New Company		
	ปริมาณการผลิต (ตัน)	ราคา (บาท/ตัน)	รายได้ (บาท)
เหล็กเส้น (Rebar)	386,000	9,835.71	3,796,584,060
เหล็กลวดคาร์บอนสูง (High Carbon Wire Rod)	36,000	13,200.12	475,204,320
เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Wire Rod)	228,000	10,799.93	2,462,384,040
เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ (Section)	36,000	11,499.97	413,998,920
เหล็กเพลลา (SC Bar)	19,200	10,843.59	208,196,928
รวม	705,200		7,356,368,268

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 5.6 ต้นทุนขายของ New Company

ประเภทของผลิตภัณฑ์	ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย (บาท)	New Company	
		ปริมาณการผลิต (ตัน)	ต้นทุนการผลิต(บาท)
เหล็กเส้น (Rebar)	8,725.71	386,000	3,368,124,060
เหล็กลวดคาร์บอนสูง (High Carbon Wire Rod)	10,612.34	36,000	382,044,240
เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Wire Rod)	8,904.42	228,000	2,030,207,760
เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ (Section)	10,907.23	36,000	392,660,280
เหล็กเพลลา (SC Bar)	9,560.80	19,200	183,567,360
รวม		705,200	6,356,603,700

ที่มา : จากการคำนวณ



เมื่อทราบรายได้ และต้นทุนการผลิตของ New Company แล้ว เราจะสามารถคำนวณหา  
กำไรสุทธิของ New Company ได้ดังนี้

กำไรสุทธิของ New Company

	จำนวนเงิน(บาท)	
รายได้จากการขาย		7,356,368,268
หัก ต้นทุนขาย		6,356,603,700
กำไรขั้นต้น		<u>999,764,568</u>
หัก ต้นทุนในการขายและบริหาร	239,427,000	
ดอกเบี้ยจ่าย	169,016,000	
ค่าเสื่อมราคา	<u>550,264,000</u>	<u>958,707,000</u>
กำไรสุทธิ**		<b>41,057,568</b>

ส่วนมูลค่าสินทรัพย์รวมของ New Company จะมีค่าประมาณ 19,018,000,000 บาท ดังนั้น  
จะได้ว่า อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของ New Company จะ  
เป็นดังนี้

อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย	=	<u>41,057,568</u>
		7,356,368,268
	=	0.0056
	=	0.56%

---

\*\* กำไรสุทธิที่คำนวณได้ ยังไม่ได้นำไปหักภาษีเงินได้ เนื่องจาก บริษัทคาดว่าจะสามารถขอสิทธิพิเศษ จาก  
คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) ในการยกเว้นภาษีได้

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม	=	<u>41,057,568</u>
		19,018,000,000
	=	0.0022
	=	0.22%

จากผลการดำเนินงานของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย (บ.เหล็กสยาม และ บ.เหล็กก่อสร้างสยาม) ในปี พ.ศ. 2542 จะได้ว่า อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของแต่ละบริษัท เป็นดังนี้

#### บริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป

กำไรสุทธิ	=	-5,655,682,302.39	บาท
ยอดขาย	=	816,695,599.70	บาท
มูลค่าของสินทรัพย์รวม	=	9,649,810,311.16	บาท

อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย	=	<u>-5,655,682,302.39</u>
		816,695,599.70
	=	-6.925079925
	=	-692.51%

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม	=	<u>-5,655,682,302.39</u>
		9,649,810,311.16
	=	-0.586092588
	=	-58.61%

#### บริษัทเหล็กสยาม

กำไรสุทธิ	=	-462,136,841	บาท
ยอดขาย	=	1,802,772,066	บาท
มูลค่าของสินทรัพย์รวม	=	2,087,082,089	บาท

$$\begin{aligned} \text{อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย} &= \frac{-462,136,841}{1,802,772,066} \\ &= -0.256347904 \\ &= -25.63\% \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม} &= \frac{-462,136,841}{2,087,082,089} \\ &= -0.221427247 \\ &= -22.14\% \end{aligned}$$

#### บริษัทเหล็กก่อสร้างสยาม

$$\begin{aligned} \text{กำไรสุทธิ} &= -243,485,986 \text{ บาท} \\ \text{ยอดขาย} &= 2,715,721,088 \text{ บาท} \\ \text{มูลค่าของสินทรัพย์รวม} &= 3,319,560,988 \text{ บาท} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย} &= \frac{-243,485,986}{2,715,721,088} \\ &= -0.08965795 \\ &= -8.97\% \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์} &= \frac{-243,485,986}{3,319,560,988} \\ &= -0.073348852 \\ &= -7.33\% \end{aligned}$$

จากการคำนวณหาอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ในปี พ.ศ. 2542 จะเห็นได้ว่า แต่ละบริษัทมีอัตราส่วนประสิทธิภาพในการหากำไรทั้ง 2 ประเภท ตีลบ โดยจำนวนการตีลบของอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายอยู่ในระดับสูงกว่าการตีลบของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม แสดงให้เห็นว่า บริษัทมีผลการดำเนินงานที่มีต้นทุนการผลิตสูงกว่าระดับที่ควรจะเป็นอยู่มาก และมียอดขายอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะผลการดำเนินงานของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป ที่มีมูลค่าการ

ติดลบของอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายสูงถึง 6.93 เท่า ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ที่มีค่าติดลบ แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานของบริษัทเป็นไปในลักษณะที่ไม่ได้ใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อการทำกำไรได้เต็มที่ หรือยังใช้สินทรัพย์ที่บริษัทมีอยู่ไม่ได้ผลเท่าที่ควร แต่ถ้าหากมีการควบรวมกิจการกันเป็น New Company บริษัทจะมีอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์เป็นบวก โดยอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย จะมีค่าเท่ากับ 0.56% ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์จะมีค่าเท่ากับ 0.22% แสดงให้เห็นว่า การควบรวมกิจการทำให้บริษัทมีประสิทธิภาพในการทำกำไรเพิ่มสูงขึ้น

และถ้าหากภายหลังจากการควบรวมกิจการกันแล้ว New Company ได้เพิ่มปริมาณการผลิตสินค้าแต่ละประเภทประมาณ 3.8-4.8% ต่อปี ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของอัตรารายขายตัวของระบบเศรษฐกิจที่สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนดไว้อย่างคร่าว ๆ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ที่ได้คาดการณ์ไว้ว่าระบบเศรษฐกิจจะเติบโตประมาณ 3.8% ต่อปี\*\*\* จะได้ว่า อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายและอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของ New Company ในปีที่ 1-5\*\*\*\* จะเป็นดังนี้

ตารางที่ 5.7 อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายและอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ของ New Company ในปีที่ 1-5

ปีที่	อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย 3.8% ต่อปี		อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย 4.8% ต่อปี	
	อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม	อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม
1	0.56%	0.22%	0.56%	0.22%
2	1.04%	0.42%	1.16%	0.47%
3	1.49%	0.62%	1.72%	0.73%
4	1.94%	0.84%	2.27%	1.01%
5	2.36%	1.06%	2.79%	1.30%

ที่มา : จากการคำนวณ

\*\*\* เป็นข้อมูล ณ วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2544

\*\*\*\* สามารถดูรายละเอียดผลการประกอบการของ New Company ในปีที่ 1-5 ได้ในภาคผนวก ก และภาคผนวก ข

จากการพิจารณากำไรสุทธิ อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ของ New Company ในปีที่ 1-5 จะเห็นได้ว่า ถ้าหาก New Company ได้เพิ่มปริมาณการผลิตสินค้า 3.8-4.8% ต่อปี จะทำให้บริษัทอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บริษัทจะมีความสามารถในการหากำไรเพิ่มขึ้น แต่สัดส่วนการเพิ่มขึ้นของอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายและอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ก็เพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ไม่มากนัก โดยอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายจะเพิ่มขึ้นประมาณ 0.42-0.6% ต่อปี ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมจะเพิ่มขึ้นประมาณ 0.2-0.3% ต่อปี เท่านั้น

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ถึงแม้ว่า การควบรวมกิจการจะทำให้ความสามารถในการหากำไรของบริษัทดีขึ้นอย่างมาก เมื่อเทียบกับผลการดำเนินงานในช่วงที่ยังไม่ได้มีการควบรวมกิจการ แต่หลังจากที่มีการควบรวมกิจการกันแล้ว บริษัทได้ทำการผลิตสินค้าตามเป้าหมายของอัตราการขายตัวของระบบเศรษฐกิจที่สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนดไว้ในแผนฯ ฉบับที่ 9 อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ของบริษัทก็อยู่ในระดับที่ต่ำ ถึงแม้ว่าจะมีค่าเป็นบวกก็ตาม แสดงให้เห็นว่า อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมจะมีค่าน้อยเพียงใดนั้นขึ้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับต้นทุนการผลิตแล้วยังขึ้นอยู่กับปริมาณความต้องการของตลาดด้วย

### 5.3 ปริมาณการผลิตที่เหมาะสม

การหาปริมาณการผลิตที่เหมาะสม จะพิจารณาจากปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน (Break Even Point) ซึ่งเป็นปริมาณการผลิตที่สามารถชดเชยต้นทุนการผลิตทั้งในส่วนของต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผันได้พอดี และจะมีการพิจารณาว่าปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุนนั้นสอดคล้องกับปริมาณความต้องการในตลาดหรือไม่ โดยในการศึกษานี้ ปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุนที่คำนวณได้จะเป็นปริมาณการผลิตของ New Company เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณนั้น เป็นข้อมูลในส่วนของ New Company และไม่สามารถแยกข้อมูลออกเป็นรายบริษัทที่เข้าควรวรรวมกิจการกันได้ ทำให้ไม่สามารถหาปริมาณการผลิตที่เหมาะสมของแต่ละบริษัทที่เข้าควรวรรวมกิจการกันได้

ในการคำนวณหาปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน ในการศึกษานี้ จะพิจารณาถึงปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์เหล็กทุกประเภทที่ New Company จะทำการผลิต ซึ่งมีอยู่ 5 ประเภท คือ เหล็กเส้น เหล็กลวดคาร์บอนสูง เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ และเหล็กเพลลา และได้มีการกำหนดให้สัดส่วนการใช้ต้นทุนคงที่ในการผลิตเหล็กแต่ละประเภท เมื่อเทียบกับต้นทุนคงที่โดยรวม เป็นดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.8 สัดส่วนการใช้ต้นทุนคงที่ของผลิตภัณฑ์เหล็กแต่ละประเภท

ประเภทของผลิตภัณฑ์	สัดส่วนการใช้ต้นทุนคงที่เมื่อเทียบกับต้นทุนคงที่โดยรวม
เหล็กเส้น	55%
เหล็กลวดคาร์บอนสูง	6.50%
เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ	30%
เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ	5%
เหล็กเพลลา	3.50%

หมายเหตุ : สัดส่วนการใช้ต้นทุนคงที่ในการผลิตเหล็กทั้ง 5 ประเภทนี้ ได้มาจากการหาค่าเฉลี่ยของสัดส่วนการผลิตเหล็กแต่ละประเภทเมื่อเทียบกับปริมาณการผลิตโดยรวมของ New Company

จากสัดส่วนการใช้ต้นทุนคงที่ของผลิตภัณฑ์เหล็กทั้ง 5 ประเภท ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น จะได้ว่าต้นทุนคงที่ที่ใช้ในการผลิตเหล็กแต่ละประเภทของ New Company จะเป็นดังตารางที่ 5.9

ตารางที่ 5.9 ต้นทุนคงที่ที่ใช้ในการผลิตเหล็กแต่ละประเภทของ New Company

ประเภทของผลิตภัณฑ์	ต้นทุนคงที่ (บาท)
เหล็กเส้น (Rebar)	527,288,850
เหล็กลวดคาร์บอนสูง (High Carbon Wire Rod)	62,315,955
เหล็กลวดคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Wire Rod)	287,612,100
เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ (Section)	47,935,350
เหล็กเพลลา (SC Bar)	33,554,745
รวม	958,707,000

ที่มา : จากการคำนวณ

ปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุนในการผลิตเหล็กแต่ละประเภทของ New Company สามารถหาได้จากต้นทุนคงที่ในการผลิตเหล็กประเภทนั้น ๆ หารด้วยผลต่างระหว่างราคาขายกับต้นทุนแปรผันต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์เหล็กประเภทเดียวกัน โดยปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์เหล็กประเภทต่าง ๆ ของ New Company จะเป็นดังนี้

1. เหล็กเส้น (Rebar)

$$\text{ต้นทุนคงที่ที่ใช้ในการผลิต} = 527,288,850 \quad \text{บาท}$$

$$\text{ราคาจำหน่าย} = 9,835.71 \quad \text{บาท}$$

$$\text{ต้นทุนแปรผันต่อหน่วย} = 8,725.71 \quad \text{บาท}$$

$$\begin{aligned} \text{ปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน} &= \frac{527,288,850}{9,835.71 - 8,725.71} \\ &= 475,035 \quad \text{ตัน} \end{aligned}$$

## 2. เหล็กทวดคาร์บอนสูง (High Carbon Wire Rod)

ต้นทุนคงที่ที่ใช้ในการผลิต = 62,315,955 บาท

ราคาจำหน่าย = 13,200.12 บาท

ต้นทุนแปรผันต่อหน่วย = 10,612.34 บาท

ปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน =  $\frac{62,315,955}{13,200.12 - 10,612.34}$

13,200.12 - 10,612.34

= 24,080.855

= 24,081 ตัน

## 3. เหล็กทวดคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Wire Rod)

ต้นทุนคงที่ที่ใช้ในการผลิต = 287,612,100 บาท

ราคาจำหน่าย = 10,799.93 บาท

ต้นทุนแปรผันต่อหน่วย = 8,904.42 บาท

ปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน =  $\frac{287,612,100}{10,799.93 - 8,904.42}$

10,799.93 - 8,904.42

= 151,733.3594

= 151,734 ตัน

## 4. เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ (Section)

ต้นทุนคงที่ที่ใช้ในการผลิต = 47,935,350 บาท

ราคาจำหน่าย = 11,499.97 บาท

ต้นทุนแปรผันต่อหน่วย = 10,907.23 บาท

ปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน =  $\frac{47,935,350}{11,499.97 - 10,907.23}$

11,499.97 - 10,907.23

= 80,870.78652

= 80,871 ตัน



## 5. เหล็กเพลลา (SC Bar)

ต้นทุนคงที่ที่ใช้ในการผลิต	=	33,554,745	บาท
ราคาจำหน่าย	=	10,843.59	บาท
ต้นทุนแปรผันต่อหน่วย	=	9,560.8	บาท
ปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน	=	$\frac{33,554,745}{10,843.59 - 9,560.8}$	
	=	26,157.62907	
	=	26,158	ตัน

จากปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุนของเหล็กทั้ง 5 ประเภทของ New Company ที่คำนวณได้ข้างต้น จะเป็นปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุนที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดที่ว่า ต้นทุนคงที่ที่ใช้ในการผลิตเหล็กแต่ละประเภทจะเป็นไปตามสัดส่วนดังตารางที่ 5.8 ต้นทุนแปรผันและระดับราคาจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหล็กแต่ละประเภทจะเป็นไปตามที่คาดการณ์เอาไว้

ปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน ที่คำนวณได้นั้นจะเป็นปริมาณการผลิตที่บริษัทควรทำการผลิตหรือไม่นั้น จะต้องมีการพิจารณาถึงปริมาณความต้องการของตลาดด้วย โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้คาดการณ์ว่า ปริมาณความต้องการเหล็กเส้นเหล็กหลอด และเหล็กโครงสร้างรูปพรรณ ในช่วงปี พ.ศ. 2544-2545 จะเพิ่มขึ้นประมาณ 6% ต่อปี ส่วนปริมาณความต้องการเหล็กเพลลาจะเพิ่มขึ้นประมาณ 10% ปริมาณความต้องการเหล็กเส้น และเหล็กโครงสร้างรูปพรรณที่เพิ่มขึ้นนั้น เป็นผลมาจากการขยายตัวของภาคการลงทุนทั้งของภาครัฐบาลและเอกชน ทำให้มีการก่อสร้างอาคาร โรงงาน และโครงสร้างขั้นพื้นฐาน เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะโครงการขนาดใหญ่ และโครงการที่เป็นสัญญาต่อเนื่อง ส่วนปริมาณความต้องการเหล็กหลอดที่เพิ่มขึ้นนั้น เป็นผลมาจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น หลอดเหล็กสำหรับงานก่อสร้าง นี้อต สกรู หลอดสปริง โดยเฉพาะที่ใช้ในอุตสาหกรรมไฟฟ้า อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ส่วนปริมาณความต้องการเหล็กเพลลาที่เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมรถยนต์ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่สำคัญ เนื่องจากบริษัทประกอบรถยนต์จากต่างประเทศจะเข้ามาทำการผลิตในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งได้แก่ บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู แมนูแฟกเจอร์ริง และบริษัทอโตอัลลายแอนซ์ ดังนั้น จะได้ว่าปริมาณความต้องการเหล็กประเภทต่าง ๆ ในปี พ.ศ.2544-2545 จะเป็นดังตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 ปริมาณความต้องการบริโภคเหล็กประเภทต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2544-2545

ประเภทของผลิตภัณฑ์	ปริมาณความต้องการ (ตัน)		
	ปี พ.ศ. 2543	ปี พ.ศ. 2544 <sup>e</sup>	ปี พ.ศ. 2545 <sup>e</sup>
เหล็กเส้น (Rebar)	1,735,381	1,839,504	1,949,875
เหล็กลวด (เหล็กลวดคาร์บอนสูง และ คาร์บอนต่ำ)	769,606	815,783	864,730
เหล็กโครงสร้างรูปพรรณขนาดเล็ก (Small Section)	243,693	258,315	273,814
เหล็กเพลลา (SC Bar)	53,458	58,804	64,684

หมายเหตุ e : estimate

ที่มา : จากการคาดการณ์ของสำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ผลิตภัณฑ์เหล็กประเภทต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดในปี พ.ศ. 2543 ส่วนหนึ่งมาจากการผลิตของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย โดยจำแนกออกเป็น ปริมาณการผลิตเหล็กเส้นประมาณ 456,000 ตัน เหล็กลวด (เหล็กลวดคาร์บอนสูงและเหล็กลวดคาร์บอนต่ำ) 230,882 ตัน เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ 73,108 ตัน และเมื่อนำปริมาณการผลิตเหล็กประเภทต่าง ๆ ของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ในปี พ.ศ. 2543 ไปเปรียบเทียบกับปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน ของ New Company จะพบว่า

- ปริมาณการผลิตเหล็กเส้น ณ จุดคุ้มทุนของ New Company เป็นปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากปริมาณการผลิตของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ในปี พ.ศ. 2543 เพียง 19,035 ตัน ในขณะที่ปริมาณความต้องการของตลาดในปี พ.ศ. 2544 จะเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2543 เป็นจำนวน 104,123 ตัน และปริมาณความต้องการในปี พ.ศ. 2545 จะเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2544 เป็นจำนวน 110,371 ตัน
- ปริมาณการผลิตโดยรวมของเหล็กลวดคาร์บอนสูงและเหล็กลวดคาร์บอนต่ำ ณ จุดคุ้มทุนของ New Company ซึ่งมีค่าเท่ากับ 175,815 บาท เป็นปริมาณการผลิตที่น้อยกว่าปริมาณการผลิตของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ในปี พ.ศ. 2543 เป็นจำนวน 55,067 ตัน ในขณะที่ปริมาณความต้องการของตลาดในปี พ.ศ. 2544 จะเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2543 เป็นจำนวน 46,177 ตัน และปริมาณความต้องการในปี พ.ศ. 2545 จะเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2544 เป็นจำนวน 48,947 ตัน

- ปริมาณการผลิตเหล็กโครงสร้างรูปพรรณ ณ จุดคุ้มทุนของ New Company ซึ่งมีค่าเท่ากับ 80,871 ตัน เป็นปริมาณการผลิตที่มากกว่าปริมาณการผลิตของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ในปี พ.ศ. 2543 เป็นจำนวน 7,763 ตัน ในขณะที่ปริมาณความต้องการของตลาดในปี พ.ศ. 2544 จะเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2543 เป็นจำนวน 14,622 ตัน และปริมาณความต้องการในปี พ.ศ. 2545 จะเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2544 เป็นจำนวน 15,499 ตัน

ส่วนเหล็กเพลลา ซึ่งเป็นเหล็กที่บริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย ไม่ได้ทำการผลิต แต่จะทำการผลิตหลังจากที่มีการรวมกิจการกันเป็น New Company มีปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุนเท่ากับ 26,158 ตัน ในขณะที่ปี 2543 ปริมาณการบริโภคเหล็กเพลลา มีจำนวนเท่ากับ 53,458 ตัน เป็นการนำเข้าสูงถึง 47,043 ตัน เนื่องจากปริมาณการผลิตในประเทศมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ และในปี 2544 และ 2545 ปริมาณความต้องการเหล็กเพลลาจะเพิ่มขึ้นเป็น 58,804 ตันและ 64,684 ตัน ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุนของ New Company กับปริมาณความต้องการในปี พ.ศ. 2544-2545 สามารถสรุปได้ว่า ปริมาณการผลิตเหล็กประเภทต่าง ๆ ของ New Company ณ จุดคุ้มทุน เป็นปริมาณการผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไม่ว่า บริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย จะทำการควบรวมกิจการเป็น New Company ในปี พ.ศ. 2544 หรือ ปี พ.ศ. 2545 ก็ตาม และถ้าเปรียบเทียบปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุนของเหล็กประเภทต่าง ๆ กับปริมาณความต้องการของตลาด และปริมาณการผลิตที่ New Company ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าอย่างคร่าว ๆ ดังตารางที่ 5.1 จะพบว่า

- New Company ควรทำการผลิตเหล็กเส้นเพิ่มขึ้น โดยทำการผลิตเหล็กเส้นในปริมาณการ ณ จุดคุ้มทุน คือ 475,035 ตัน เนื่องจากปริมาณการผลิตที่ New Company ได้กำหนดไว้ ซึ่งเท่ากับ 386,000 ตัน เป็นปริมาณการผลิตที่ต่ำกว่าปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน และปริมาณความต้องการของตลาดที่มีต่อเหล็กเส้นก็มีมากพอที่จะทำให้ New Company สามารถผลิตเหล็กเส้นได้เพิ่มขึ้น
- New Company ควรทำการผลิตเหล็กหลอด ตามปริมาณการผลิตที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 264,000 ตัน (แบ่งเป็น เหล็กหลอดคาร์บอนสูง 36,000 ตัน และเหล็กหลอดคาร์บอนต่ำ 228,000 ตัน ) เนื่องจากเป็นปริมาณการผลิตที่สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของตลาด และเป็นปริมาณการผลิตที่มากกว่าระดับปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน โดยปริมาณความต้องการของตลาดในปี พ.ศ. 2544 และปี พ.ศ. 2545 จะเพิ่มขึ้นประมาณ 46,177 ตัน และ 48,947 ตัน ตามลำดับ ในขณะที่ปริมาณการผลิตที่ New Company จะทำการผลิต เป็นปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากปริมาณการผลิตของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย เพียง 33,188 ตัน

- New Company ควรทำการผลิตเหล็กโครงสร้างรูปพรรณ ที่ระดับปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 80,871 ตัน เพราะเป็นปริมาณการผลิตที่สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของตลาด และเป็นปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากปริมาณการผลิตของบริษัทเอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป และบริษัทในกลุ่มปูนซีเมนต์ไทย 7,763 ตัน ในขณะที่ปริมาณความต้องการของตลาดในปี พ.ศ. 2544 และปี พ.ศ. 2545 จะเพิ่มขึ้นประมาณ 14,622 ตัน และ 15,499 ตัน ตามลำดับ
- New Company ควรทำการผลิตเหล็กเพลลา ที่ระดับปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 26,158 ตัน เพราะเป็นปริมาณการผลิตที่สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของตลาด และยังเป็นการผลิตที่ช่วยทดแทนการนำเข้าเหล็กเพลลาจากต่างประเทศ

ระดับปริมาณการผลิตที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์เหล็กแต่ละประเภทที่คำนวณได้นี้ จะอยู่ภายใต้สมมุติฐานที่ว่า ผู้ผลิตรายอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมยังคงทำการผลิตสินค้าในระดับเดิม หรือเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และถ้าหาก New Company ทำการผลิตเหล็กประเภทต่าง ๆ ในระดับปริมาณการผลิตที่เหมาะสม ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น New Company จะมีกำไรสุทธิจากการดำเนินงานเพิ่มสูงขึ้นจากเดิม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 41,057,568 บาท โดยกำไรสุทธิของ New Company จะเพิ่มขึ้นเป็น 175,408,907 บาท เพิ่มขึ้นจากเดิม 134,351,339 บาท ทำให้อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายเพิ่มขึ้นเป็น 1.99% และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมจะเพิ่มขึ้นเป็น 0.92% ซึ่งจะเห็นได้ว่าการผลิตเหล็กประเภทต่าง ๆ ในระดับปริมาณการผลิตที่เหมาะสม จะทำให้บริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 1.43% เมื่อพิจารณาจากอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย และจะเพิ่มขึ้น 0.7% เมื่อพิจารณาจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม